

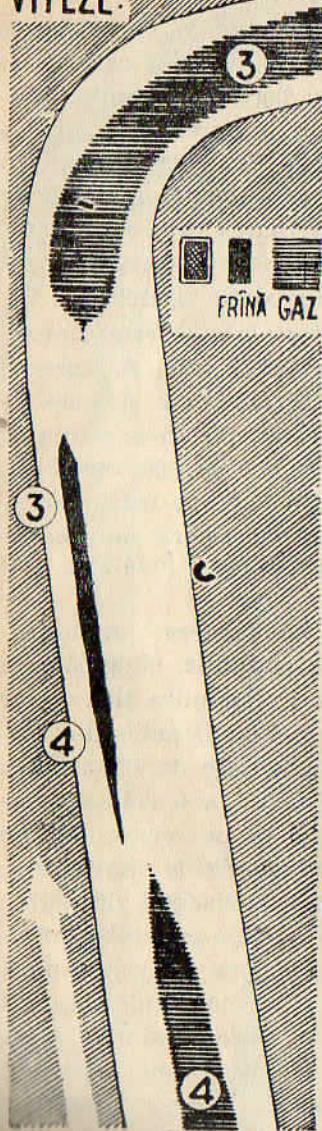
Curbele

O regulă esențială impune parcurgerea curbei cu o viteză egală celei cu care se ieșe din ea, dar care va fi totdeauna mai mică decât cea cu care se parcurge porțiunea dreaptă ce o precede. Prin urmare, înainte de a aborda o curbă se reduce viteza, lucru ce permite o accelerare la ieșirea din curbă și, totodată, nu impune schimbarea vitezelor. În curbe, frânarea este contraindicată. Dacă totuși situația o cere, se va apela în mod excepțional la frânare sau la schimbarea vitezelor.

Deși aparent conducerea automobilului este simplă, în realitate ea reprezintă o adevărată artă, în care se poate ajunge pînă la măiestrie. Problemele ridicate de conducerea unui automobil sunt complexe. S-ar părea că totul este cît se poate de logic și clar, că esențialul constă în însușirea manevrelor. De fapt, pe măsura acumulării experienței, conducătorul descoperă noi modalități, noi soluții, astfel încît procesul invățării este continuu.

Cu cît analizez mai detaliat conducerea automobilului, ajung la concluzia că toate acțiunile, chiar și cele mai simple, nu pot fi încadrate în anumite tipare, ele fiind condiționate de existența unei multitudini de factori. De exemplu, explicînd o modalitate de frânare sau de parcurgere a unei curbe, mă refer la o acțiune concretă, adică la o anumită curbă și la un anumit tip de automobil. La acestea se adaugă condițiile atmosferice din acel moment, starea și natura suprafeței drumului. Totul se referă deci la o anume situație concretă, specifică. Este suficient ca un singur factor să se schimbe, pentru ca modul de acțiune să fie cu totul altul. În plus, trebuie să se țină seama și de cunoștințele șoferului în cazuă. S-ar putea ca cineva să-mi reproșeze lipsa de consecvență. Aparent ar avea dreptate.

VITEZE:

Uneori susțin o acțiune, alteori o contest. Să nu uităm însă că totul este relativ. Îmi permit să repet: *cunoștințele privind conducerea automobilului nu pot fi încadrate într-o schemă tip*. Un lucru este însă cert — pe măsura perfecționării cunoștințelor, numărul interdicțiilor se reduce.

Accelerează!

Circulă o teorie potrivit căreia accelerarea trebuie să înceapă de la jumătatea curbei. Teoria este gresită. Accelerarea începe odată cu intrarea în curbă (vezi figura).

În conducerea sportivă, cind intenționăm să parcurgem o curbă de 90° cu un automobil cu tracțiunea pe roțile din spate, vom executa manevra după cum urmează: mergem pînă în apropierea curbei cu viteza mare, apoi frînam brusc și trecem în viteza cu care intenționăm să intrâm și să ieșim din curbă. În figură,

treptele de viteză corespund cifrelor. La intrarea în curbă se eliberează frîna — ceea ce dă un impuls roților — se răsucește volanul și se accelerează brusc, pentru a desprinde ușor roțile din spate. Cind partea din spate a automobilului începe să fugă, printr-o usoară „contră” cu volanul depăsim curbă prin derapaj. Accelerarea la maximum și desprinderea de sol sunt recomandabile numai pilotilor de curse, manevrele fiind dificile și presupunind o exersare atentă și îndelungată.

Conducerea sportivă a automobilului și curbele

Cind automobilul, parcurgînd cu 150 km/oră o porțiune în linie dreaptă, se îndreaptă spre o curbă, la frînare trebuie să se țină cont și de inertie. În ce ordine vom efectua acțiunile pentru ca în ansamblu manevra să fie cât mai sigură? De la început atragem atenția asupra următoarelor elemente principale: alegerea treptei de viteză cu care se intră în curbă (a II-a, a III-a sau a IV-a) și a vitezei (km/oră) cu care o abordăm. În orice caz este interzisă schimbarea vitezelor în momentul atacării curbei. Cuvîntul interzis nu este cel mai potrivit, poate, dar vreau să atrag atenția asupra necesității de a evita schimbarea. Să recapitulăm — trebuie să intrăm în curbă cu aceeași viteză cu care vom ieși din ea. Se recomandă uneori chiar reducerea vitezei la intrare, spre a parcurge curba continuu, fiind pregătiți pentru orice surpriză (stringerea curbei, pietriș răspindit pe șosea etc.) În ce privește viteza de intrare, pentru a evita eventualele surpize neplăcute, este preferabil să folosim o viteză mai mică. Vom ține ambele mîini pe volan cu scopul de a controla perfect auto-